

วรรณคดีและการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ความหมายของการนิเทศการศึกษา

ความหมายของการนิเทศการศึกษาหรือ Supervision ได้มีนักการศึกษาให้คำจำกัดความไว้อย่างต่าง ๆ กัน

คาร์เตอร์ วี กูด ( Carter V. Good ) กล่าวว่า

การนิเทศการศึกษาหมายถึง ความพยายามของผู้ทำหน้าที่นี้เพื่อที่จะช่วยในการให้คำแนะนำแก่ครูหรือผู้อื่นที่ทำหน้าที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา ให้สามารถปรับปรุงการสอนของตนให้ดีขึ้น การนิเทศการศึกษาช่วยให้เกิดความเจริญงอกงามในดานวิชาชีพ ช่วยพัฒนาความสามารถของครู ช่วยในการคัดเลือกและจัดสรรเครื่องอุปกรณ์การสอน ช่วยเลือกและปรับปรุงวิธีสอน และช่วยในการประเมินผลการเรียนการสอน<sup>1</sup>

เชสเตอร์ เจ เมคเนอร์เนย์ ( Chester J. McNeerney ) ได้กล่าวว่า "การนิเทศการศึกษาเป็นวิธีการแนะนำเกี่ยวกับกระบวนการสอนและการจัดให้มีวิธีการประเมินผลกระบวนการสอนนั้น แต่อย่างไรก็ตามผลขั้นสุดท้ายของการนิเทศก็คือการจัดให้เด็กทุกระดับชั้นได้รับบริการการศึกษาที่ดีขึ้น"<sup>2</sup>

<sup>1</sup>Carter V. Good, Dictionary of Education (New York : McGraw - Hill Book Co., 1945), p. 400.

<sup>2</sup>Chester J. McNeerney, Education Supervision (New York : McGraw - Hill Book Company Inc., 1951), p. 5.

ฮาร์โอด พี อัดัมส์ และ แฟรงค์ จี ดิกกี (Harold P. Adams and Frank G. Dickey ) เน้นว่า "การนิเทศการศึกษาเป็นบริการที่เกี่ยวกับการสอนและการปรับปรุงการสอนให้ดีขึ้น"<sup>1</sup>

คิมบอลล์ ไวลส์ (Kimball Wiles ) ได้ให้ความหมายของการนิเทศการศึกษาอย่างสั้นๆว่า "การนิเทศการศึกษา คือ การช่วยเหลือให้สภาพการเรียนการสอนพัฒนาไปในแนวทางที่ดีขึ้น"<sup>2</sup>

ส่วนวิลเลียม เอช เบอร์ตัน และ ลีโอ เจ บรัคเนอร์ (William H. Burton and Leo J. Bruckner ) กล่าวว่า "การนิเทศการศึกษาคือเทคนิคของผู้เชี่ยวชาญในอันที่จะทำให้บริการเกี่ยวกับการปรับปรุงการเรียนการสอนโดยอาศัยความร่วมมือกันระหว่างบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาทุกฝ่าย ทั้งนี้เพื่อก่อให้เกิดความเจริญงอกงามและพัฒนาการแก่เด็ก"<sup>3</sup>

จากคำกล่าวของนักการศึกษาดังกล่าวข้างต้น พอสรุปได้ว่า การนิเทศการศึกษา หมายถึง กิจกรรมทุกอย่างที่ให้บริการแก่ครูเพื่อให้ครูสามารถปรับปรุงการเรียนการสอนให้ดีขึ้น ทั้งนี้เพื่อความเจริญงอกงามและพัฒนาการของนักเรียน

---

<sup>1</sup>Harold P. Adams and Frank G. Dickey, Basic Principle of Supervision (New York : American Book Co., 1953), p. 5.

<sup>2</sup>Kimball Wiles, Supervision for Better Schools, 2d ed. (Englewood Cliff, N.J. : Prentice - Hall, 1955), p. 8.

<sup>3</sup>William H. Burton and Leo J. Bruckner, Supervision : A Social Processes (New York : Appleton - Century Crofts, 1955),

### ประวัติความเป็นมาของการนิเทศการศึกษา

การนิเทศการศึกษาเริ่มต้นในประเทศอังกฤษ มีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบว่าผลงานการจัดการศึกษาของท้องถิ่นที่รัฐบาลลงทุนช่วยเหลือไปแล้วได้ผลเพียงใด การนิเทศการศึกษาในระยะเริ่มต้นจึงเป็นไปในลักษณะการตรวจตรา ตรวจสอบ การปฏิบัติงานของครูเพื่อจับผิดและลงโทษ

ในประเทศสหรัฐอเมริกา วอลเตอร์ เอส มอนโร (Walter S. Monroe) ได้รวบรวมเกี่ยวกับการนิเทศการศึกษาไว้ดังนี้

การนิเทศการศึกษาเกิดขึ้นครั้งแรกในต้นศตวรรษที่ 17 ที่รัฐนิวอิงแลนด์ เพื่อทำการคัดเลือกครูที่จะส่งไปทำการสอนในโรงเรียนต่างๆต่อมาในปี ค.ศ. 1709 เมืองบอสตันได้จัดตั้งคณะกรรมการของประชาชนขึ้น เพื่อทำหน้าที่ตรวจเยี่ยม และสังเกตการณ์ในโรงเรียนเกี่ยวกับ อาคาร สถานที่ วัสดุอุปกรณ์การศึกษา และทำการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางด้าน การเรียนของนักเรียน ในระยะหลังได้มีการจ้างครูให้ทำหน้าที่ตรวจโรงเรียน และประเมินผลครูใหม่ เพราะคณะกรรมการพบว่าเจ้าหน้าที่ของโรงเรียนหรือครูใหญ่ ส่วนมากกำหนดให้ครูสอนไปตามความต้องการของตนโดยไม่คำนึงถึงจุดมุ่งหมายของการศึกษาที่วางไว้

ในปี ค.ศ. 1837 ที่เมืองบัฟฟาโล (Buffalo) และเมืองหลุยส์วิลล์ (Louisville) ได้มีการจัดตั้งศูนย์การศึกษาขึ้น เพื่อให้ทำหน้าที่ควบคุมการบริหารและกิจการทั้งหมดของโรงเรียน โดยมีเจ้าหน้าที่รับผิดชอบในด้านกาปฏิบัติงานของครู และงานประจำในสำนักงาน เรียกว่า ศึกษาธิการ (Superintendent) หรือผู้ตรวจการโรงเรียนซึ่งการจัดและการบริหารการศึกษาในรูปแบบนี้เป็นที่นิยมแพร่หลายในวงการการศึกษา

---

1 คณะศึกษาธิการ 57, การนิเทศการศึกษา (พระนคร : โรงพิมพ์ประเสริฐอักษร, 2501), หน้า 4

แต่ในปี ค.ศ. 1870 ได้มีการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรการศึกษาใหม่ โดยบรรจุวิชา การใหม่ๆ เช่น วิชาดนตรี ศิลปศึกษา คหกรรมศาสตร์ และพลศึกษา จึงเป็นเหตุให้ศึกษาธิการ ไม่สามารถให้คำแนะนำวิธีสอนวิชาใหม่ๆ เหล่านี้แก่ครูได้ จึงต้องจ้างผู้เชี่ยวชาญพิเศษในสาขา วิชาอื่นๆ มาช่วยเหลือ ดังนั้นจึงมีศึกษานิเทศก์ในลักษณะของผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งการเปลี่ยนแปลงนี้ ได้แพร่หลายไปในวงการการศึกษาทั่วโลกในปัจจุบัน<sup>1</sup>

ซาโรลด์ สเปียร์ส ( Harold Spears ) ได้แบ่งวิวัฒนาการการนิเทศการศึกษา ของสหรัฐอเมริกาออกเป็น 4 สมัยด้วยกันคือ

สมัยแรก (ค.ศ. 1700 เศษ) การนิเทศการศึกษาเป็นการตรวจและควบคุม- โรงเรียนโดยคณะกรรมการโรงเรียน โดยท้องถิ่นจะเป็นผู้เลือกประชาชนกลุ่มหนึ่งขึ้นเป็นผู้ แทนของตนเพื่อควบคุมโรงเรียน ผู้แทนคณะนี้มีหน้าที่ตรวจตราโรงเรียน ส่วนใหญ่เป็นเรื่อง ของการตรวจควบคุมโดยทั่วไป เช่น อาคาร สถานที่ ตลอดจนการมาทำงานของครู แต่ไม่ ได้ดูการสอนของครูว่าดีหรือไม่ เพราะตนเองไม่มีความรู้ทางด้านนี้ การนิเทศในระยะเริ่ม ต้นนี้จึงเป็นการตรวจตราและควบคุมโรงเรียนเท่านั้น

สมัยที่ 2 (ค.ศ. 1800 เศษ) การนิเทศการศึกษาเป็นการตรวจและควบคุม- โรงเรียนโดยศึกษาธิการ ( Superintendent ) ในสมัยนี้คณะกรรมการโรงเรียนซึ่ง ประกอบด้วยประชาชนของท้องถิ่น เห็นว่าการศึกษาเป็นเทคนิค ต้องใช้ผู้รู้หรือผู้ที่มีความ- ชำนาญจัดทำ จึงกำหนดศึกษาธิการทำหน้าที่บริหารการศึกษาแทน แต่การนิเทศยังคงเป็นการ ตรวจตราและควบคุมอยู่

<sup>1</sup>Walter S. Monroe, Encyclopedia of Educational Research

(New York : The Macmillan Company, 1952), pp. 1371 - 1372.

สมัยที่ 3 (ค.ศ. 1875 - 1900) การนิเทศการศึกษาเป็นการแนะนำโดยครูใหญ่ และศึกษานิเทศก์ที่มีความชำนาญทางใดทางหนึ่งโดยเฉพาะ ในสมัยนี้การนิเทศการศึกษามุ่งถือการสอนของครูเป็นสำคัญ ศึกษานิเทศก์ไม่มีโอกาสทำได้ ดังนั้นผู้ที่ทำการนิเทศของครูได้ก็ต้องมีคนช่วยคือครูใหญ่ และศึกษานิเทศก์พิเศษที่แต่งตั้งขึ้นมา เพื่อให้ช่วยทำการนิเทศแทน

สมัยปัจจุบัน การนิเทศการศึกษาเป็นการอบรม ( Inservice Training ) เพื่อร่วมกันศึกษาปัญหาต่างๆ เกี่ยวกับการเรียนการสอนเป็นงานที่เกี่ยวข้องกับการใช้เหตุผลและสติปัญญา ดังนั้นศึกษานิเทศก์จึงต้องหาทางฝึกฝนครูด้วยวิธีการต่างๆ เพื่อจะปรับปรุงตัวครูให้มีความรู้ความสามารถในการสอนตลอดจนหาวิธีการที่จะแก้ปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้น<sup>1</sup>

สำหรับการนิเทศการศึกษาในประเทศไทย เริ่มมีขึ้นมาพร้อมๆกับการจัดการศึกษาอย่างมีแบบแผน ตั้งแต่สมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว แต่มีชื่อเรียกเป็นอย่างอื่น เช่น การดูแล การควบคุม การตรวจการศึกษา ภายหลังได้วิวัฒนาการมาเป็นการนิเทศการศึกษาในปัจจุบัน<sup>2</sup>

การจัดการนิเทศการศึกษาในประเทศไทย เริ่มแรกมุ่งการควบคุมและแนะนำให้ครูปฏิบัติงานทางด้านการสอนอย่างเต็มที่ เป็นลักษณะแบบตรวจตรา พ.ศ. 2443 มุ่งตรวจเพื่อควบคุม แนะนำ และช่วยเหลือครูทางด้าน การเรียนการสอน พ.ศ. 2476 มุ่งให้โรงเรียนช่วยเหลือกันเองทางด้านวิชาการ พ.ศ. 2491 มุ่งให้ช่วยเหลือ แนะนำโรงเรียนโดยไม่มีอำนาจในการสั่งการ พ.ศ. 2499 มุ่งให้เป็นที่ปรึกษาทางด้านวิชาการของเจ้าหน้าที่บริหาร เป็นสื่อสัมพันธ์ระหว่างฝ่ายบริหารกับฝ่ายวิชาการ อบรมครูและทำ

<sup>1</sup> Harold Spears, Improving of Supervision of Instruction (New York : Prentice - Hall, Inc., 1954), pp. 36 - 96.

<sup>2</sup> วิจิตร (ธีระกุล) วรุตมางกูร, กาญจนา ศรีกาฬสินธุ์ และ สุปัทธนา ธีระกุล, การนิเทศการศึกษา, หน้า 5.

การวิจัย ค้นคว้า ทางด้านการศึกษา แต่ไม่มีอำนาจทางด้านการบริหาร พ.ศ. 2509 แม้ว่าศึกษานิเทศก์เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมาย แต่การปฏิบัติก็ยึดถือนโยบาย ปี พ.ศ. 2499<sup>1</sup> ในปัจจุบันการนิเทศการศึกษาเป็นการปรับปรุงการเรียนการสอนให้ดียิ่งขึ้น มีหน่วยงานรับผิดชอบเป็นปีกแผ่นทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคทั่ว 12 ภาค การศึกษา

### ความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการนิเทศการศึกษา

ตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา พ.ศ. 2519 (ประกาศใช้เมื่อวันที่ 19 กรกฎาคม 2519) ได้ให้รายละเอียดเกี่ยวกับความมุ่งหมายของการนิเทศการศึกษาโดยทั่วไปไว้ดังต่อไปนี้ คือ

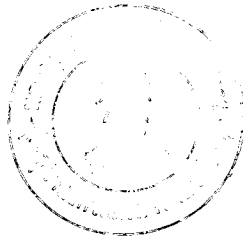
1. เพื่อให้ครูดำเนินการสอนตามหลักสูตร และให้ได้ผลตามความมุ่งหมายที่กำหนดไว้ในหลักสูตร
2. เพื่อให้ครูตระหนักถึงปัญหาเกี่ยวกับการเรียน การสอน และการจัดการศึกษาทั้งให้สามารถแก้ปัญหาเหล่านั้นได้ เพื่อให้เกิดผลดีต่อการศึกษาของนักเรียน
3. เพื่อพัฒนาหลักสูตร และการเรียน การสอนให้มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับความต้องการและความจำเป็น
4. เพื่อรักษา พิจารณา ส่งเสริม ควบคุมคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาในทุกระดับ
5. เพื่อให้ความช่วยเหลือ และประสานงานในทางวิชาการแก่กรมเจ้าสังกัด กระทรวง และสถานศึกษา หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องตลอดจนงานขององค์การระหว่างประเทศ<sup>2</sup>

<sup>1</sup>จรัส จิตต์พิวงาม, "พัฒนาการของการนิเทศการศึกษาในประเทศไทย" (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2515)

<sup>2</sup>หน่วยศึกษานิเทศก์, กรมสามัญศึกษา, งานนิเทศการศึกษา, ฉบับที่ 36 (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย, 2521), หน้า 5.

การนิเทศการศึกษาเป็นงานที่มีความละเอียดอ่อน สลับซับซ้อนเกี่ยวข้องกับ การพัฒนาคุณภาพของมนุษย์ ดังนั้น ดร.สาย ภาณุรัตน์ จึงได้จำแนกวัตถุประสงค์เฉพาะของการนิเทศการศึกษาไว้ดังนี้ คือ

1. ช่วยให้ครูเห็นและเข้าใจองค์แท้ในวัตถุประสงค์ของการศึกษาและหน้าที่โดยเฉพาะของโรงเรียนที่จะดำเนินไปสู่วัตถุประสงค์ของการศึกษานั้น
2. ช่วยให้ครูได้เห็นและเข้าใจความต้องการของเยาวชนและปัญหาต่างๆของเยาวชน และช่วยจัดสนองความต้องการของเยาวชนอย่างดีที่สุดที่จะทำได้ ตลอดจนช่วยแก้ไขและป้องกันภัยอันจะพึงมีแก่เยาวชน
3. ช่วยสร้างครูให้มีคุณสมบัติแห่งความเป็นผู้นำ
4. ช่วยส่งเสริมขวัญของคณะครูให้อยู่ในสภาพที่ดีและเข้มแข็ง และรวมหมู่คณะให้เป็นทีมที่จะปฏิบัติงานร่วมกันด้วยกำลังสติปัญญาอันสูง เพื่อบรรลุจุดประสงค์อันเดียวกัน
5. ช่วยพิจารณาความเหมาะสมของงานให้ถูกต้องกับความสามารถของครูแต่ละคน และมอบหมายงานนั้นๆให้ครูแต่ละคน แล้วช่วยกระตุ้นประคองให้ครูผู้นั้นใช้ความสามารถของตนปฏิบัติงานนั้นให้ก้าวหน้าอยู่เรื่อยๆ
6. ช่วยครูให้พัฒนาการสอนของตน
7. ช่วยฝึกครูใหม่ให้เข้าใจงานในโรงเรียน และงานของอาชีพครู
8. ช่วยประเมินผลงานของครูโดยอาศัยความเจริญงอกงามของเด็กไปตามแนวทางที่ได้ตกลงกันไว้
9. ช่วยให้ครูรู้จักค้นหาจุดลำบากในการเรียนรู้ของเด็กแต่ละคนและช่วยครูวางแผนให้เหมาะสม
10. ช่วยในด้านประชาสัมพันธ์ บอกเล่า และชี้แจงให้ราษฎรในท้องถิ่นได้ทราบถึงความเคลื่อนไหวของการศึกษาที่โรงเรียนในท้องถิ่นได้ดำเนินการไปแล้ว ทั้งนี้เพื่อให้ราษฎรเข้าใจและให้ความร่วมมือช่วยเหลือโรงเรียน
11. ช่วยหยิบยกปัญหาต่างๆของโรงเรียน ที่ทางโรงเรียนไม่สามารถจะแก้ไขได้โดยลำพัง เสนอข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่จะแก้ไขให้ลุล่วงไป



12. ช่วยป้องกันครูให้พ้นจากการถูกใช้งานจนเกินขอบเขต และช่วยป้องกันครูจากการตำหนิติเตียน<sup>1</sup>

### หลักการนิเทศการศึกษา

ในการดำเนินงานใดๆก็ตาม จะบรรลุจุดมุ่งหมายที่วางไว้อย่างมีประสิทธิภาพจะต้องมีหลักในการดำเนินงาน การนิเทศการศึกษาก็เช่นเดียวกัน ต้องมีหลักยึดถือปฏิบัติซึ่งมีอยู่มาก เช่น โทมัส เอช บริกส์ และ โจเซฟ จัสต์แมน ( Thomas H. Briggs and Joseph Justman ) ได้ให้หลักแห่งการนิเทศไว้ดังนี้ คือ

1. การนิเทศการศึกษาจะต้องเป็นการเสริมสร้างและเป็นการสร้างสรรค์
2. การนิเทศการศึกษาต้องเป็นประชาธิปไตย
3. การนิเทศการศึกษาจะต้องเกี่ยวข้องกับองค์การรวบรวมแหล่งวิทยาการเข้าเป็นกลุ่มมากกว่าที่จะแบ่งแยกผู้นิเทศออกเป็นรายบุคคล
4. การนิเทศการศึกษาคควรตั้งอยู่บนรากฐานของการพัฒนาวิชาชีพมากกว่าที่จะเน้นความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล
5. จุดมุ่งหมายสูงสุดของการนิเทศการศึกษาก็คือ การหาทางช่วยให้เด็กได้บรรลุตามความมุ่งหมายของการศึกษา
6. การนิเทศการศึกษาจะต้องหาทางส่งเสริมความเจริญงอกงามและพัฒนาการของครูโดยเฉพาะในเรื่องความถนัดของแต่ละบุคคล
7. การนิเทศการศึกษาจะต้องเกี่ยวข้องกับการส่งเสริมความรู้สึกรอบรู้ให้แก่ครูและมนุษยสัมพันธ์อันดีในหมู่ครู
8. การนิเทศการศึกษาคควรจะเริ่มต้นจากสภาพการณ์ปัจจุบันที่กำลังเผชิญอยู่

---

<sup>1</sup>สาย ภาณุรัตน์, หลักการนิเทศการศึกษา (กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2517), หน้า 30 - 33



9. การนิเทศการศึกษาควรเป็นการส่งเสริมความก้าวหน้าและความพยายามของครูให้สูงขึ้น

10. การนิเทศการศึกษาควรเป็นการปรับปรุงและส่งเสริมสมรรถวิสัยทัศน์คติ และข้อคิดเห็นของครูให้ถูกต้อง

11. การนิเทศการศึกษาควรเป็นไปอย่างง่าย ๆ และไม่มีพิธีรีตอง

12. การนิเทศการศึกษาควรใช้เครื่องมือและกลวิธีที่ง่าย ๆ

13. การนิเทศการศึกษาควรจะต้องอยู่บนหลักการและเหตุผล

14. การนิเทศการศึกษาควรมีจุดมุ่งหมายที่แน่นอนและสามารถประเมินผลได้โดยตนเอง<sup>1</sup>

ฮาโรลด์ พี อาดัม และ แฟรงค์ จี ดิกกี ( Harold P. Adams and Frank G. Dickey ) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับหลักสำคัญในการนิเทศการศึกษาไว้ดังนี้ คือ

003914

1. การนิเทศการศึกษาเป็นการช่วยให้ครูก็ค้นวิธีการทำงานด้วยตัวเองอย่างอิสระ สามารถนำตนเอง และตัดสินปัญหาของตนเองได้

2. การนิเทศการศึกษาเป็นการช่วยให้ครูได้รู้จักวิเคราะห์ปัญหาด้วยตนเอง ซึ่งจะเป็นแนวทางไปสู่การแก้ปัญหาให้ตรงจุดยิ่งขึ้น

3. การนิเทศการศึกษาจะต้องช่วยให้ครูรู้สึกมั่นคง และมีความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง ทั้งนี้ต้องอาศัยกำลังใจ การให้ผู้อื่นยอมรับ ความปลอดภัย และการให้งานที่พอใจ ซึ่งจะนำไปสู่การเพิ่มพูนประสิทธิภาพในการทำงานของครูให้สูงขึ้น

4. การนิเทศการศึกษาจะช่วยให้ครูมีความคุ้นเคยกับแหล่งวิทยาการ และสามารถนำมาใช้ดำเนินการเรียนการสอนได้

---

<sup>1</sup>Thomas H. Briggs and Joseph Justman, Improving Instruction Through Supervision (New York : Macmillan Company, 1952), pp. 130-141.

5. การนิเทศการศึกษาจะต้องช่วยเผยแพร่ให้ชุมชนเข้าถึงแผนการศึกษาของโรงเรียน เพื่อก่อให้เกิดความร่วมมือระหว่างครูและผู้บริหาร และการสนับสนุนจากประชาชนในชุมชนที่โรงเรียนตั้งอยู่

6. การนิเทศการศึกษาจะต้องให้ครูเข้าใจถึงปรัชญาการศึกษาที่ถูกต้อง<sup>1</sup>

นอกจากนี้ วิลเลียม เอช เบอร์ตัน และ ลีโอ เจ บรูกเนอร์ (William H. Burton and Leo J. Bruckner ) ได้ให้หลักการนิเทศการศึกษาไว้ 4 ประการ คือ

1. การนิเทศการศึกษาคควรมีความถูกต้องตามหลักวิชาการ

1.1 การนิเทศควรเป็นไปตามค่านิยม วัตถุประสงค์และนโยบายซึ่งเกี่ยวข้องกับเรื่องนั้นโดยเฉพาะ

1.2 การนิเทศควรเป็นไปตามความเป็นจริง และกฎเกณฑ์ของเรื่องนั้น

1.3 การนิเทศควรมีวิวัฒนาการทั้งด้านเครื่องมือและวิธีการ โดยมีจุดมุ่งหมายและนโยบายที่แน่นอน

2. การนิเทศการศึกษาคควรเป็นวิทยาศาสตร์

2.1 การนิเทศควรเป็นไปอย่างมีลำดับ มีระเบียบ และมีวิธีการในการศึกษาปรับปรุง และประเมินผลสิ่งต่างๆ ในขอบเขตของงานนั้น ทั้งนี้หมายรวมทั้งด้านการนิเทศและอุปกรณ์ต่างๆที่ใช้ในการนิเทศ

2.2 การนิเทศควรได้มาจากการรวบรวมและผลสรุปจากข้อมูลอย่างเป็นปรนัยมีความถูกต้องแน่นอน เชื่อถือได้ และมีระเบียบมากกว่าการสรุปจากความคิดเห็น

3. การนิเทศการศึกษาคควรเป็นประชาธิปไตย

3.1 การนิเทศจะต้องเคารพในบุคคลและความแตกต่างระหว่างบุคคล และพยายามส่งเสริมการแสดงออกของแต่ละบุคคลอย่างเต็มที่

---

<sup>1</sup>Harold P. Adams and Frank G. Dickey, Basic Principle of Supervision, pp. 22 - 23.

3.2 การนิเทศต้องเปิดโอกาสให้มีการร่วมมือและใช้ประโยชน์จากการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องให้มากที่สุด

3.3 การนิเทศควรใช้อำนาจให้น้อยที่สุด และอำนาจนั้นต้องได้มาจากหมุ่คณะ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติงานให้สู่เป้าหมาย

#### 4. การนิเทศการศึกษาควรเป็นการสร้างสรรค์

4.1 การนิเทศควรจะแสวงหาความสามารถพิเศษของแต่ละบุคคล แล้วเปิดโอกาสให้ได้แสดงออกและพัฒนาาซึ่งความสามารถนั้นอย่างสูงสุด

4.2 การนิเทศควรมีส่วนในการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงสภาพสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการปฏิบัติงานมากที่สุด<sup>1</sup>

นอกจากนี้ โสภณ จันทรมัย ได้ให้ความเห็นว่า การนิเทศการศึกษาควรจะยึดหลักปฏิบัติต่างๆหลายประการจึงจะเกิดผลที่สำคัญ ได้แก่

ประการแรก การบริการ (Service) หมายถึง การให้บริการแก่ครูต่างๆ เมื่อครูต้องการความช่วยเหลือ เช่น การให้บริการห้องสมุด หรือศูนย์วิชาการ สถานที่ ห้องประชุม โรงอาหาร สนามหญ้า อุปกรณ์การศึกษาที่มีอยู่ หรือที่เป็นสมบัติของหน่วยศึกษานิเทศก์

ประการที่สอง การสนับสนุน (Supporting) หมายถึง การให้ความสนับสนุนต่อครู เมื่อครูต้องการ และมีหนทางได้รับความสำเร็จ เช่น ให้อำนาจใจโดยการส่งเสริมให้รักอาชีพครู ส่งเสริมให้ได้รับการศึกษาหรือฝึกอบรม เพื่อได้รับวุฒิสูงขึ้นกว่าเดิม ให้ความสนทนสนมคลุกคลีเข้าถึงตัวครูผู้สอน รู้และศึกษาถึงปัญหาต่างๆ ส่งเสริมให้ได้รับหรือประสบผลสำเร็จในทางที่ดี

<sup>1</sup>William H. Burton and Leo J. Bruckner, Supervision :

ประการที่สาม การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับครู (Sharing) เช่น ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดตั้งกลุ่มโรงเรียน การจัดตั้งห้องสมุดหรือศูนย์วิชาการ การวางโครงการต่างๆ การจัดปรับปรุงหลักสูตรให้เหมาะสมกับท้องถิ่น เป็นต้น<sup>1</sup>

รองศาสตราจารย์ ดร.วรศักดิ์ เพียรชอบ ได้สรุปหลักการนิเทศไว้ว่า

1. การนิเทศการศึกษานั้นควรเน้นการช่วยครูให้สามารถช่วยตัวเอง ปรับปรุงตัวเอง และปรับปรุงการสอนของตนให้ดีขึ้น
2. การนิเทศการศึกษาเป็นการช่วยครูให้มองปัญหา รู้จักคิดแยกแยะและวิเคราะห์ปัญหา
3. การนิเทศการศึกษาเป็นการช่วยครูให้รู้จักแก้ปัญหาด้วยตัวเองอย่างฉลาด
4. การนิเทศการศึกษาเป็นการช่วยให้ครูได้ทราบความถนัด ความสามารถของตนเอง รวมทั้งความต้องการของตนเอง
5. การนิเทศการศึกษา คือ การช่วยให้ครูมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ สามารถคิดค้นหาวิธีการสอนใหม่ๆ ปรับปรุงการสอนและการทำงานของตนให้ดีขึ้น
6. การนิเทศการศึกษาคือ จะช่วยให้ครูมีความเชื่อมั่น เกิดความรู้สึกรับผิดชอบในความสามารถในการแก้ไขปัญหาคด้วยตนเอง
7. การนิเทศการศึกษานั้นต้องเป็นการทำที่สม่ำเสมอ
8. การนิเทศการศึกษาเป็นการทำงานร่วมกันของบุคคลหลายฝ่าย ซึ่งอาจจะเป็นครูใหญ่กับศึกษานิเทศก์และครู หรือหัวหน้าสายวิทยากับครู หรืออาจจะเป็นทุกฝ่าย คือ อาจารย์ใหญ่ หัวหน้าสาย ศึกษานิเทศก์และครูร่วมมือกัน
9. การนิเทศการศึกษาเป็นการช่วยให้ครูได้คุ้นเคยกับแหล่งวิทยาการต่างๆ เพื่อนำความรู้เหล่านั้นมาปรับปรุงการสอนให้ดีขึ้นหรือจะให้เป็นเครื่องมือในการแก้ปัญหา

<sup>1</sup> โสภณ จันทรมัย, "บทบาทของศึกษานิเทศก์กับครูในโรงเรียนประถมศึกษา"

10. การนิเทศการศึกษาช่วยให้ครูได้เข้าใจถึงหลักปรัชญาการศึกษา
11. การนิเทศต้องมีการประเมินผลเป็นประจำ
12. การนิเทศการศึกษาหากจะให้ได้ผลดีต้องมีการติดตามผลด้วย
13. การนิเทศการศึกษานั้น ผู้นิเทศจะต้องเคารพครู ยอมรับในความสามารถส่วนบุคคลของครูและต้องยอมรับนับถือความคิดเห็นของครูด้วย
14. การนิเทศทุกครั้งต้องถือมนุษยสัมพันธ์เป็นหลัก
15. การนิเทศจะต้องมีความยืดหยุ่นตามสภาพการณ์ด้วย<sup>1</sup>

การนิเทศการศึกษาเพื่อให้ง่ายเกิดผลดี จะต้องดำเนินงานไปตามขั้นตอน เริ่มต้นด้วยการศึกษาข้อมูลพื้นฐานอย่างรอบคอบ เพื่อนำมาดำเนินการวางแผนในการปฏิบัติงาน ความต้องการทางด้านการนิเทศของครูเป็นข้อมูลพื้นฐานประการหนึ่ง ซึ่งศึกษานิเทศก์จำเป็นต้องอย่างยิ่งที่จะต้องทราบ เพราะการนิเทศที่ตรงกับความต้องการ สามารถช่วยให้ครูปรับปรุงแก้ไข และส่งเสริมการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพและรวดเร็วยิ่งขึ้น

ริชาร์ด เอฟ เนวิลล์ (Richard F. Neville) ได้กล่าวถึงศึกษานิเทศก์ที่ครูต้องการว่า "ต้องการศึกษานิเทศก์ที่ทำการช่วยในการปรับปรุงโปรแกรมการเรียนการสอน และให้แนวทางแก่ครู ให้สามารถเข้าใจพฤติกรรมการเรียนการสอน"<sup>2</sup>

<sup>1</sup> วรศักดิ์ เพียรชอบ, "หลักการนิเทศการศึกษา", เอกสารประกอบคำบรรยาย  
 ในชั้นเรียนวิชาการนิเทศพลศึกษา (คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ภาคต้น  
 ปีการศึกษา 2521), หน้า 1, (อัดสำเนา).

<sup>2</sup> Richard F. Neville, "The Supervision We Need", in  
Supervision : Emerging Profession (Washington D.C. : Sixteen  
 Street, N.W., 1969), pp. 244 - 245.

วิจิตร วรุตมางกูร ได้ให้หลักเกณฑ์สำคัญอย่างหนึ่งในการนิเทศการศึกษาว่า "ต้องทราบความต้องการของครู แล้ววางแผนการนิเทศเพื่อตอบสนองความต้องการนั้นๆ"<sup>1</sup> ส่วนกฤษฎี น้ำเพชร ได้กล่าวถึงโครงการนิเทศที่ดีว่า "เป็นโครงการที่สนองความต้องการของนักเรียน ครู หรือของโรงเรียน รวมทั้งชุมชน โดยได้รับการสนับสนุนจากทุกฝ่าย"<sup>2</sup>

เจน ฟรานเซท ( Jane Franseth ) ได้ให้ข้อเสนอแนะว่า การนิเทศการศึกษาจะมีความหมายสำหรับครูก็ต่อเมื่อการนิเทศนั้นแสดงให้เห็นว่า เป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องและมีผลต่อผู้รับการนิเทศโดยตรง คือจะต้องให้ได้มีส่วนร่วมในการพิจารณาว่า เขามีความต้องการที่จะให้ศึกษานิเทศก์ช่วยเหลือในเรื่องใด<sup>3</sup> เฟรด ซี เอเยอร์ ( Fred C. Ayer ) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบอย่างหนึ่งซึ่งมีอิทธิพลในการนำหลักการนิเทศการศึกษาไปใช้คือ ลักษณะนิสัยของแต่ละบุคคลซึ่งได้แก่ ทัศนคติ ความสามารถ ความต้องการ ฯลฯ ของแต่ละบุคคล ทั้งทางด้านผู้นิเทศและผู้ได้รับการนิเทศต่างมีนิสัยเฉพาะตัวของตัวเอง บุคคลหนึ่งอาจยอมรับหลักการอย่างหนึ่ง ขณะเดียวกันอาจปฏิเสธหลักการอื่นๆ ดังนั้นความสำเร็จของการนิเทศจึงมิได้ขึ้นอยู่กับหลักการแต่เพียงอย่างเดียว ความเข้าใจถึงจิตใจ ความรู้สึก ทัศนคติ ความต้องการของเขาเป็นสิ่งจำเป็นมาก<sup>4</sup> ศึกษานิเทศก์ต้อง

<sup>1</sup>วิจิตร วรุตมางกูร, กาญจนา ศรีภาสินธุ์ และ สุพัสญา ธีระกุล, "หลักในการนิเทศการศึกษา" การนิเทศการศึกษา, หน้า 21.

<sup>2</sup>กฤษฎี น้ำเพชร, "วิธีปฏิบัติในการจัดการนิเทศการศึกษาภายในโรงเรียนมัธยมศึกษา" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, แผนกวิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2521), หน้า 52.

<sup>3</sup>Jane Franseth, Supervision as Leadership (New York : Row Peterson and Co., 1961), pp. 23 - 28.

<sup>4</sup>Fred C. Ayer, Fundamentals of Instructional Supervision (New York : Harper and Brothers Publishers, 1954), p. 46 - 47.

ศึกษาว่าตนเองมีหน้าที่อะไรบ้าง ต้องทำอะไร ปฏิบัติอย่างไร จึงจะเหมาะสมและถูกต้องบ้าง ถ้ายึดความรู้ความเข้าใจในเรื่องเหล่านี้ ก็จะทำให้การปฏิบัติงานได้ไม่ดี การนิเทศนั้นต้องอาศัยเทคนิค ความรู้ ประสบการณ์ และมนุษยสัมพันธ์ที่ดี การที่ศึกษานิเทศก์ต้องทำงานกับครู จึงควรรู้ความต้องการของครู และทั้งสองฝ่ายต้องรู้และเข้าใจตรงกัน<sup>1</sup>

### การวิจัยที่เกี่ยวข้อง

พ.ศ. 2512 ระเบียบ เพชรประสิทธิ์ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการนิเทศการศึกษาในจังหวัดพระนครและจังหวัดใกล้เคียง" ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาที่สำคัญมากที่สุดที่ศึกษานิเทศก์เห็นว่า ควรปรับปรุงมากที่สุด คือ

1. ปัญหาการขาดอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ในกรณีนิเทศ
2. ปัญหาการขาดยานพาหนะ ทำให้การเดินทางไปปฏิบัติงานไม่สะดวกเกิดความล่าช้า<sup>2</sup>

ในปีเดียวกัน บุรณัยก แสงสิริกุล ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การศึกษาหน้าที่และความรับผิดชอบของศึกษานิเทศก์ส่วนกลางในกระทรวงศึกษาธิการ" สรุปได้ว่า หน้าที่ความรับผิดชอบของศึกษานิเทศก์ที่ปฏิบัติอยู่จริง และตามอุดมคติที่อยู่ในระดับความสำคัญสูงตรงกันดังนี้ คือ

1. จัดประชุมสัมมนาและฝึกอบรมครูประจำการ
2. พัฒนาคู่มือครู หลักสูตร โครงการสอนและประมวลการสอน
3. ช่วยประสานงานระหว่างผู้บริหารกับฝ่ายวิชาการ
4. สำรวจปัญหาและอุปสรรคทางการนิเทศการศึกษา

<sup>1</sup> Theodore C. Sarbin, "Role Theory" in Handbook of Psychology (Addison - West Publishing Co., 1954), pp. 223 - 255.

<sup>2</sup> ระเบียบ เพชรประสิทธิ์, "ปัญหาการนิเทศการศึกษาในจังหวัดพระนครและจังหวัดใกล้เคียง" (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2512)

5. นิเทศการใช้คู่มือครู หลักสูตร โครงการสอนและประมวลการสอน
6. นำผลการวิจัยที่ตีพิมพ์มาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอน
7. ตรวจสอบและนิเทศงานตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย
8. วางโครงการการนิเทศการศึกษา
9. ทดลองค้นคว้าเทคนิควิธีสอนใหม่
10. สำรวจปัญหาและอุปสรรคทางการเรียนการสอน
11. ให้คำปรึกษาหารือแก่ครูเป็นรายบุคคลและเป็นหมู่คณะ
12. ส่งผลการสอนของครูและให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเรียนการสอน
13. นิเทศติดตามผลงานของศึกษานิเทศก์และครู
14. เสนอแนะการใช้อุปกรณ์การเรียนการสอน<sup>1</sup>

พ.ศ. 2516 พัทธ์ชัย มังกรไสยา ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาในการนิเทศโปรแกรมผลศึกษาในโรงเรียน" พบว่าศึกษานิเทศก์ฝ่ายพลานามัยส่วนมากมีวุฒิ ปกศ.สูง (พลศึกษา) งานส่วนใหญ่ทำด้านงานนิเทศรองลงไปคือ งานธุรการ วิทยากร ผลิตอุปกรณ์ และตำรา ส่วนงานวิจัยไม่ค่อยได้ทำ และประสบปัญหาขาดแคลนอุปกรณ์ในการนิเทศและปัญหาเกี่ยวกับการเดินทางไปนิเทศ<sup>2</sup>

ในปีเดียวกัน วิโรจน์ มุทุกันต์ ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการสอนผลศึกษาในโรงเรียนเทศบาลของกรุงเทพมหานคร" ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาที่ครูประสบมาก ได้แก่ นักเรียนในชั้นมากเกินไป ชั่วโมงผลศึกษาถูกนำไปใช้ทำกิจกรรมอย่างอื่น ได้รับงบประมาณและการส่งเสริมน้อย ขาดแคลนอุปกรณ์สถานที่คับแคบไม่เหมาะสม ครูส่วนมากเห็นว่า-

---

<sup>1</sup>บุรุษยก แสงสิริกุล, "การศึกษาหน้าที่และความรับผิดชอบของศึกษานิเทศก์ ส่วนกลางในกระทรวงศึกษาธิการ" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต แผนกวิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2512)

<sup>2</sup>พัทธ์ชัย มังกรไสยา, "ปัญหาในการนิเทศโปรแกรมทางผลศึกษาในโรงเรียน" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต แผนกวิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2516)



ศึกษานิเทศก์ไม่เอาใจใส่ และติดตามผลการนิเทศเท่าที่ควร ให้การช่วยเหลือบริการ  
แนะนำแก้ไขปัญหาน้อย จัดประชุมอบรมครูผู้สอนน้อยมาก<sup>1</sup>

ในปีเดียวกัน อีระเทพ ทองสถิตย์ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ความคิดเห็นของ  
ครูประถมที่มีต่อการปฏิบัติงานของศึกษานิเทศก์" สรุปได้ว่า

1. ครูมีความเห็นว่าศึกษานิเทศก์ควรมีอายุระหว่าง 30 - 50 ปี มีวุฒิทาง  
การศึกษาอย่างต่ำปริญญาตรี มีประสบการณ์ในการสอนมาแล้วอย่างน้อย 5 ปี และควร  
จะทำการนิเทศได้ออย่างน้อย 3 วิชา

2. การปฏิบัติงานจริงของศึกษานิเทศก์เกี่ยวกับการตรวจเยี่ยมนิเทศโรง-  
เรียน การเยี่ยมชั้นเรียน สังเกตการสอน การประชุมครู การแนะนำด้านการเรียนการ  
สอน การแนะนำรายหมวดวิชา เรื่องที่ทำการนิเทศแนะนำและการพบปะสังสรรค์กับคณะครู  
ปรากฏว่าศึกษานิเทศก์ปฏิบัติน้อยเกินความคาดหมาย ไม่สนองความต้องการของครู

3. สิ่งที่ครูต้องการให้ศึกษานิเทศก์ปฏิบัติ ครูต้องการให้ศึกษานิเทศก์ไปช่วย  
เหลือแนะนำบ่อยๆ ปฏิบัติตนเป็นกันเองกับครู ไม่ต้องการให้ปฏิบัติตนเป็นผู้บังคับบัญชา  
หรือวางตนเคร่งขรึม ครูต้องการให้เยี่ยมชมดูการสอน สาธิตการสอน แนะนำวิธีสอนแบบ  
ใหม่ๆ แนะนำวิธีทำอุปกรณ์ แนะนำเกี่ยวกับการประเมินผลการศึกษา ช่วยแก้ปัญหาด้าน  
การเรียนการสอน

4. ผลการปฏิบัติงานของศึกษานิเทศก์ ครูมีความรู้สึกว่าศึกษานิเทศก์ช่วยแก้  
ปัญหาด้านการเรียนการสอนได้เพียงเล็กน้อย ช่วยปรับปรุงคุณภาพการศึกษาได้ในระดับ  
ปานกลาง

5. ผลการปฏิบัติงานของศึกษานิเทศก์ ในด้านการแนะนำเพื่อปรับปรุงคุณภาพ  
การศึกษา การประเมินผลการศึกษา การวิเคราะห์ค้นคว้าทดลอง ส่วนมากไม่ตรงกับความ  
ต้องการของครู ครูต้องการมากแต่ศึกษานิเทศก์ปฏิบัติน้อย ส่วนการปฏิบัติตนของศึกษา-

---

<sup>1</sup>วิโรจน์ มุทกัณฑ์, "ปัญหาการสอนพลศึกษาในโรงเรียนเทศบาลของกรุงเทพมหานคร" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ แผนกวิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2516)

นิเทศก์ในด้านมนุษยสัมพันธ์ การให้กำลังใจ การประสานงาน การแบ่งงาน การรับฟัง เหตุผลและเป็นประชาธิปไตย ส่วนมากศึกษานิเทศก์ปฏิบัติได้ใกล้เคียงกับความต้องการ ของครู แต่การแสดงตนเป็นคนเด่น ก้าวภายในเรื่องผู้อื่นยังมีปรากฏอยู่ ครูไม่ต้องการให้ ปฏิบัติ สำหรับการปฏิบัติงานด้านการผลิต จัดหาประมวลการสอน คู่มือครู โครงการสอน และหนังสืออ่านประกอบส่วนมากศึกษานิเทศก์พยายามหัดหาให้ครู และสนองความต้องการ ของครูได้พอควร แต่การผลิตเอกสาร วารสาร เสนอแนะทางวิชาการ เผยแพร่ข่าวสาร ต่างๆ การจัดตั้งศูนย์วิชาการและจัดบรรยายทางวิชาการยังมีเป็นส่วนน้อย ไม่ตรงกับ ความต้องการของครู

6. ทศนคติทั่วไปของครูเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของศึกษานิเทศก์มิได้เป็นไปในทางที่ดี<sup>1</sup>

พ.ศ. 2518 นภพร ทศนัยนา ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาของครูพลานามัย เกี่ยวกับการใช้หลักสูตรหมวดวิชาพลานามัยประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับปีพุทธศักราช 2518 ของโรงเรียนรัฐบาล ในเขตการศึกษา 5" พบว่าโรงเรียนส่วนใหญ่ยังมีครู-พลานามัยไม่เพียงพอ ขาดตำรา คู่มือหลักสูตร ประมวลการสอน อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนการสอนวิชาพลานามัย จุดประสงค์ของหลักสูตรมีความเหมาะสมดีแล้ว ครูส่วนมากไม่มีปัญหาในการสอนสุขศึกษา แต่มีปัญหามากในการเรียนการสอน วิชาพลศึกษา เนื่องจากวิชาบังคับไม่เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมของท้องถิ่น สภาพนักเรียน และอุปกรณ์ ตลอดจนสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนการสอนไม่เพียงพอ ครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ให้ความสนับสนุนและเข้าใจบทบาทของวิชาพลานามัยเป็นอย่างดี ส่วนพลศึกษา นิเทศก์ส่วนมากไม่ได้ไปนิเทศและไม่ค่อยได้ให้ความช่วยเหลือในการแก้ปัญหาของครูใน

<sup>1</sup>ธีระเทพ ทองสถิตย์, "ความคิดเห็นของครูประถมศึกษามีต่อการปฏิบัติงานของศึกษานิเทศก์" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต แผนกวิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2516)

การใช้หลักสูตรและการเรียนการสอน<sup>1</sup>

ค.ศ. 1957 เกรซ แอล อัดัมส์ และ ลูซิล โบวี (Grace L. Adams and Lucill Bowie) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการนิเทศการศึกษาโดยมีชื่อเรื่องว่า "เราเรียนอย่างไร : ความเกี่ยวพันกับการนิเทศ" (How We Learn : Implication for Supervision) ผลการวิจัยพบว่าการนิเทศศึกษามีหน้าที่เกี่ยวกับการปรับปรุงการเรียนการสอนให้ดีขึ้น ศึกษาวิเคราะห์ไม่ใช่ผู้บังคับบัญชาครู แต่เป็นผู้ให้บริการแก่ครูโดยตรง<sup>2</sup>

ค.ศ. 1961 คาโรลิน กัสส์ (Carolyn Guss) ได้ศึกษาถึงความรู้สึกของครูที่มีต่อการนิเทศ ปรากฏว่าครูเห็นว่าการนิเทศยังไม่เป็นศูนย์กลางในการปรับปรุงการเรียนการสอนและยังไม่ได้เตรียมช่วยในการสอน และพบว่าครูต้องการการนิเทศที่ช่วยพวกเขาในการแก้ปัญหาการเรียนการสอน<sup>3</sup>

ค.ศ. 1964 บอยด์ เอส เทย์เลอร์ และ เวิร์ท เฮส วอลเตอร์ (Boyd S. Taylor and Worth H. Walter) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการวางแผนการสอนในโรงเรียนประถมศึกษา มีชื่อเรื่องว่า "แผนการจัดการสอนพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา" (Organization Plans Teaching Physical Education in Elementary School) พบว่าโรงเรียนร้อยละ 79 ใช้ครูประจำชั้นสอน และยังพบ

---

<sup>1</sup>นภพร ทศนัยนา, "ปัญหาของครูพลานามัยเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรหมวดวิชาพลานามัยประโยคมัธยมศึกษาตอนปลายฉบับที่พุทธศักราช 2518 ของโรงเรียนรัฐบาลเขตการศึกษา 5" (วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2518)

<sup>2</sup>Grace L. Adams and Lucill Bowie, "How We Learn : Implication for Supervision," Education 78 ( December, 1957) : 211 - 215.

<sup>3</sup>Carolyn Guss, Supervision : Emerging Profession (Washington D.C. : Sixteen Street, N. J. 1969), pp. 84 - 86.

อีกว่าศึกษานิเทศก์ไม่ได้ให้ความช่วยเหลือ และจำนวนครูพลศึกษามีไม่เพียงพอ<sup>1</sup>

ค.ศ. 1969 พี เจ ซิลเวสเตอร์ ( P.J. Silvester ) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อการพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาโดยมีชื่อเรื่องว่า "ทัศนคติต่อการพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา" ( Attitudes to Physical Education in the Primary School ) พบว่า

1. ครูพลศึกษาที่มีวุฒิปริญญาหรือสูงกว่า มีความเข้าใจหลักการและวิธีการสอนดีกว่าครูที่ไม่มีวุฒิทางพลศึกษา

2. ครูไม่มีวุฒิทางพลศึกษาส่วนใหญ่สอนโดยปล่อยให้เด็กเรียนเล่นตามลำพัง ไม่มีหลักและวิธีการสอน ทำให้นักเรียนไม่ประสบผลสำเร็จ

และผู้วิจัยได้เสนอแนะว่า ควรเพิ่มครูที่มีวุฒิ เพื่อทดแทนครูที่ไม่มีวุฒิที่กำลังสอนอยู่ และควรจัดศึกษานิเทศก์ เพื่อให้ความช่วยเหลือครูพลศึกษาให้มากขึ้น<sup>2</sup>

ค.ศ. 1971 ชาร์ล จาคอบ เบคเกอร์ ( Charles Jacob Becker ) ได้ทำการประเมินผลของนักเรียนชายในวิทยาลัยชุมชนรัฐโอรีกอน ใช้ชื่อเรื่องว่า "การประเมินผลโปรแกรมพลศึกษาสำหรับนักเรียนชายในวิทยาลัยชุมชนรัฐโอรีกอน" ( An Evaluation of Physical Education Program for Men in Oregon Community Colleges ) พบว่าผู้สอนวิชาพลศึกษาอยู่ในระดับดี การจัดโปรแกรมพลศึกษา การจัดกิจกรรมพลศึกษายังต้องปรับปรุงอีก อุปกรณ์ยังมีไม่เพียงพอ ด้านคุณวุฒิของผู้สอนพลศึกษาควรส่งเสริมให้มีการศึกษาเพิ่มเติมให้สูงขึ้น<sup>3</sup>

<sup>1</sup>Boyd S. Taylor and Worth H. Walter, "Organization Plans for Teaching Physical Education in Elementary School." The Alberta Journal of Educational Research, X(1964) : 90.

<sup>2</sup>P.J. Silvester, "Attitudes to Physical Education in the Primary School," Physical Educator 61 ( July 1969 ) : 32 - 36.

<sup>3</sup>Charles Jacob Becker, "An Evaluation of Physical Education Programs for Men in Oregon Community College" Disertation Abstracts, Vol. 31, No. 10 (April, 1971), p. 5172 A.